

РЕЦЕНЗИЯ

от доц. д-р Надежда Йорданова Кръстева, преподавател в
Правно-исторически факултет, Югозападен университет „Неофит Рилски“

ОТНОСНО: дисертационен труд на тема: „Европейска заповед за разследване“, за придобиване на ОНС „доктор“, професионално направление 3.6. Право, област на висше образование „Социални, стопански и правни науки“, докторска програма „Наказателен процес“.

Автор на дисертационен труд: докторант Джорджия Красиминова Папучарова

Научен ръководител: проф. д-р Добринка Чанкова

Със Заповед № 868 от 13.03.2025 г. съм определена за член на научно жури в процедура по защита на дисертационен труд за придобиване на ОНС „доктор“, професионално направление 3.6. Право, докторска програма „Наказателен процес“, на Джорджия Красиминова Папучарова, докторант в редовна форма на обучение в катедра „Публичноправни науки“ при Правно-исторически факултет на Югозападен университет „Неофит Рилски“. На първото заседание на научното жури съм избрана за рецензент.

1. Кратки биографични данни за докторанта

През 2017 г. Джорджия Папучарова завършва специалност „Право“ в Югозападен университет „Неофит Рилски“. От 2018 г. е докторант в редовна форма на обучение в катедра „Публичноправни науки“ при Правно-исторически факултет на Югозападен университет „Неофит Рилски“, под научното ръководство на проф. д-р Добринка Чанкова.

Професионалният си опит, Джорджия Папучарова започва като юрисконсулт в Корпорекс Финанс ООД в Благоевград (февруари 2018 – май 2021). Професионалното си развитие продължава като юрисконсулт в Олимп-U.V. Pltd., където участва активно в процесите по покупко-продажба на недвижими имоти (Юли 2021 г. – Октомври 2021 г.). От октомври 2021 г. и понастоящем е част от екипа на Инграм Микро, където отговаря за комуникацията с корпоративни клиенти и бизнес партньори, обработка и администриране на поръчки, както и разследване и подобряване на клиентски искове. Паралелно с това, от октомври 2023 г. и понастоящем заема и позицията специалист по

съответствие за региона на Европа, Близкия изток и Африка, като работи по корпоративни казуси, свързани с корупция, подкупи, измами, конфликт на интереси и др.

2. Параметри на дисертационния труд

Дисертационният труд, представен от докторант Джорджия Папучарова, е с общ обем от 192 страници и се състои от увод, пет глави, заключение, приложения и библиография, която включва 33 заглавия, от които 5 на кирилица, 28 на латиница, 15 интернет източника, 25 нормативни актове, 18 стратегически актове, съдебна практика – 8 решения на Съда на ЕС, 1 дело от практиката на Европейския съд по правата на човека и 4 съдебни акта от практиката на български съдилища. Позоваванията под линия са 159.

Европейската заповед за разследване (ЕЗР) е сравнително нов инструмент на правоприлагането в Европейския съюз, въведен с Директива 2014/41/ЕС относно Европейска заповед за разследване по наказателноправни въпроси, и има за цел да улесни и уеднакви процеса по събиране на доказателства между държавите-членки в рамките на наказателни разследвания. В условията на трансгранична престъпност и необходимост от бърз и ефективен обмен на доказателства, темата за ЕЗР е не само актуална, но и стратегически важна за утвърждаване на взаимното доверие между националните съдебни органи и ефективното функциониране на европейското правно пространство.

Темата за Европейската заповед за разследване е дискутирана и анализирана в академичните среди, но в повечето случаи въпросът е разглеждан частично и в контекста на по-широки изследвания, свързани с международното наказателноправно сътрудничество. Пълноценни и цялостни научни изследвания, посветени изцяло на Европейската заповед за разследване, все още са ограничени на брой, особено в българския правен контекст. Поради това съществува сериозна необходимост от задълбочено изследване, което да анализира практическите и правни предизвикателства, свързани с издаването, изпълнението и правната защита във връзка с ЕЗР. В този смисъл изследването на Джорджия Папучарова има своето място и значение в развитието както на доктрината, така и на правоприлагането в областта на трансграничното наказателно разследване в рамките на ЕС.

В глава първа се разглежда същността, историческата еволюция, институционалната рамка и правните модели на международното сътрудничество по наказателноправни въпроси. В основата на изследването е поставен анализът на Европейската заповед за разследване (ЕЗР) като съвременен инструмент на

трансграничното доказателствено сътрудничество. Обърнато е внимание на прехода от класическия модел на правна взаимопомощ към новите механизми, основани на принципа на взаимното признаване, като са разгледани ключови нормативни документи, институционални механизми и практически предизвикателства.

Глава втора представя обстоен и аналитичен преглед на Директива 2014/41/ЕС относно Европейската заповед за разследване по наказателноправни въпроси. Авторът разглежда същността, структурата и прилагането на ЕЗР като основен инструмент за трансгранично събиране на доказателства в рамките на Европейския съюз. Изследването обхваща еволюцията на правната рамка, принципите на взаимно признаване и законосъобразност, обхвата и ограниченията на Директивата, както и практическите предизвикателства, свързани с нейното транспониране и приложение. Разгледани са също така институционалните аспекти, компетенциите на издаващите органи и съвместимостта на ЕЗР с други международни инструменти.

Глава трета от дисертационния труд представлява сравнително изследване на Европейската заповед за разследване в контекста на други правни инструменти за сътрудничество в наказателноправната област между държавите-членки на Европейския съюз. Основната цел е да се изясни приложното поле, правната същност, процедурните аспекти и практическите затруднения, възникващи при използването на ЕЗР спрямо други форми на правно сътрудничество като молбата за правна помощ, Европейската заповед за арест, съвместните екипи за разследване и инструментите за обезпечаване на доказателства. Въпреки сложността на темата, авторът умело балансира между юридически детайли и синтез на основни концепции. Отделните части са подредени хронологично и по правна същност, като се проследява еволюцията на правното регулиране и връзките между отделните инструменти.

Глава четвърта от дисертационната разработка представя не само теоретико-нормативния аспект на транспонирането на Директива 2014/41/ЕС относно Европейската заповед за разследване по наказателноправни въпроси в българското законодателство, но има и конкретни практически измерения. Основно място в тази част от изследването заемат етапите по издаване на Европейската заповед за разследване. Текстът включва и примери от практиката, които придават аргументираност и достоверност на изложението.

В Глава пета от дисертационното изследване се разглеждат резултатите от транспонирането на Директива 2014/41/ЕС относно Европейската заповед за разследване по наказателноправни въпроси в различни национални правни системи на държави-

членки на ЕС. Изследването очертава трите основни подхода за въвеждане на разпоредбите на ДЕЗР: чрез приемане на специален закон (България, Гърция, Белгия и др.), чрез интегриране в обща правна рамка (Испания, Португалия, Австрия), и чрез изменение на действащия в съответното национално законодателство Наказателно-процесуален кодекс (Естония). Представени са подробни профили на прилагането в Португалия, Финландия, Нидерландия и Румъния.

В заключението на дисертационния труд са представени основните изводи, формулирани в резултат на направеното проучване върху Европейската заповед за разследване като модерен инструмент за международно сътрудничество по наказателноправни въпроси.

3. Оценка на научните и практически резултати и приноси на дисертационния труд

В организационен и съдържателен план, трудът предлага добра съразмерност, свързаност и логика на научното изследване. Авторът демонстрира добро владение на специфичната терминология, познава проблематиката, като теория и практически решения, показва добри възможности за анализиране на свързана съдебна практика.

Дисертационното изследване започва с исторически анализ на развитието на международното сътрудничество, с акцент върху прехода от класическия модел към съвременните инструменти. Авторът умело подчертава теоретичните и практически слабости на класическия модел спрямо нуждите на съвременната трансгранична престъпност.

Като приносен момент отчитам детайлния анализ на Директива 2014/41/ЕС относно Европейската заповед за разследване по наказателноправни въпроси, при който авторът демонстрира добро познаване на материята. Изложението се отличава със задълбоченост и системност. Текстът следва логическа и хронологична последователност. Аргументацията е правно-издържана, а използваният език е терминологично прецизен и академично издържан. Направени са референции към националното законодателство (вкл. българския НПК и ЗЕЗР), както и към законодателството на други държави-членки, което допринася за по-задълбочения анализ.

Оценявам положително и направения от докторанта сравнителен анализ в Глава трета от дисертационното изследване, в който се подчертават предимствата на Европейската заповед за разследване спрямо останалите разгледани механизми за правно

сътрудничество. Въвеждането на единен стандартен формуляр за издаване на ЕЗР е посочено като предимство пред свободната форма на искания при традиционната взаимопомощ, тъй като се намаляват административните тежести и разходите по превод. Стриктните срокове за признаване и изпълнение на ЕЗР се разглеждат като гаранция за по-бързо и ефективно съдебно сътрудничество в сравнение с разтегливите срокове при класическите молби за правна помощ. Конкретизираните основания за отказ при ЕЗР (чл. 11 от Директивата) се считат за напредък в сравнение с широките, абстрактни и често използвани откази по традиционните инструменти. Авторът изрично заявява, че ЕЗР е „нов подход на европейския законодател за справяне с въпросите на правната помощ и несъмнено е развитие в решаването на много проблеми, възникнали при използването на исканията за взаимопомощ“.

Като приносен момент отчитам и представените кратки казуси, включени в изложението, които илюстрират приложимостта и предизвикателствата на разглежданата материя, като придават практическа стойност на разработката.

Отчитам положително и направения анализ на ефективността на транспонирането на Директива 2014/41/ЕС в националното законодателство, при който авторът дефинира и практическите предимства на използването на ЕЗР като инструмент за трансгранично наказателно сътрудничество. Оценката е балансирана – отчете ни са както подобренията, така и предизвикателствата в прилагането на механизма. Макар да се споменават предимствата на електронния формат на ЕЗР, авторът не стига до анализиране на въпроса дали България реално го използва и какъв е ефектът върху ефективността и скоростта на процеса.

Като съществен принос на дисертационното изследване оценявам изведените конкретни мерки и добри практики за преодоляването на предизвикателствата пред нормалното функциониране на системата на Европейската заповед за разследване. Те са добре аргументирани и формулирани въз основа на представения анализ върху профилите на няколко национални законодателства и имат висока стойност както за теорията, така и за практиката. Авторът посочва определени дефицити и предлага подходящи решения.

В обобщение считам, че представените резултати от разработката на докторант Джорджия Папучарова имат своята научна и научно-приложна значимост.

Представеният автореферат е в обем от 28 страници и отговаря на установените за това изисквания. Авторефератът отразява коректно основните положения, залегнали

в дисертационното изследване като дава подробна представа за идеите и резултатите от проведеното теоретико-практическо изследване.

Докторант Джорджия Папучарова има 1 публикация на кирилица и 2 публикации на латиница, свързани с темата на дисертационния труд, които представят различни аспекти от изследваната проблематика. Авторът има и една публикация, извън предмета на дисертационното изследване.

Чрез представените разработен дисертационен труд и три публикации по темата на дисертационното изследване, докторант Джорджия Папучарова изпълнява минималните национални изисквания за придобиване на образователна и научна степен „доктор“.

4. Бележки и препоръки по отношение на дисертационния труд

Към дисертационния труд могат да се отправят няколко бележки и препоръки.

Авторът демонстрира добро познаване на материята, но избягва да формулира ясно изразена собствена позиция относно адекватността на съществуващата нормативна уредба или необходимостта от реформи в коментираната сфера. Това създава впечатление за обективно описание, но не и за критично-аналитичен прочит, какъвто се очаква при подобен научноизследователски труд. Препоръчвам на автора да формулира по-ясно и да изразява смело своята лична позиция по обсъжданите проблеми.

Прави впечатление, че на места, например в Глава втора, изложението е твърде обемно и доста детайлно, което може да затрудни възприемането от страна на читателя. В този смисъл, би могло да се включат обобщения в края на отделните глави, които да синтезират основните изводи и да включват авторовите предложения за законодателно усъвършенстване.

Дисертационният труд е научно издържан и задълбочен, но уводът се нуждае от структуриране и допълване с ключови научни елементи. Това би допринесло за неговата по-голяма академична стойност и по-добра аргументация. Посочените в автореферата обект и предмет, цел и задачи, методология на изследването, подходи, тезата на изследването, следва да бъдат включени и в увода на дисертационния труд, за да формулират ясно научната рамка на разработката.

Използваните в дисертационното изследване графични изображения – таблици и графики, спомагат за високата научно-приложна стойност на изложението. Те имат доказателствена сила, обогатяват съдържанието и му придават нагледност. За да запазят своята значимост, препоръчвам на автора да оформи включените таблици и графики, по-

коректно, според общоприетите за това изисквания – да имат ясно наименование, коректно позоваване на използваните източници, ако е възможен и анализ на посочените данни.

По мое мнение дисертационният труд следва да бъде оформен според изискванията за подобно научно изследване. Необходимо е библиографията да бъде обогатена с още публикации, посветени на разглежданата материя. За изготвянето на подобен научен труд е от съществено значение използването на богата библиографска база.

Отправените бележки и препоръки по никакъв начин не накърняват положителната оценка, която трудът заслужава относно неговите качества, стойност и значимост.

5. Заключение

Представеният дисертационен труд на тема: „Европейска заповед за разследване“ с автор Джорджия Папучарова удовлетворява всички изисквания на чл. 6, ал. 3 от ЗРАСРБ, съдържа научни и научно-приложни резултати, представляващи принос в науката, и показва, че докторантът притежава задълбочени знания в областта на наказателно-процесуалната наука, както и способност за разработване на самостоятелни научни изследвания.

Предвид всичко посочено, убедено давам своята **положителна оценка** и препоръчвам на уважаемото научно жури да присъди на **Джорджия Красиминова Папучарова** образователната и научна степен „доктор“ по докторска програма „Наказателен процес“, професионално направление 3.6. Право, област на висше образование „Социални, стопански и правни науки“.

09.05.2025 г.

Благоевград

Член на научното жури:

/доц. д-р Надежда Кръстева/

REVIEW

by **Assoc. Prof. Nadezhda Yordanova Krasteva, PhD**, lecturer at
Faculty of Law and History, South-West University "Neofit Rilski"

SUBJECT: Dissertation on "European Investigation Order", for the acquisition of PhD
Educational and Scientific Degree, Professional Field 3.6. Law,
PhD Programme "Criminal Procedure".

PhD student: Georgia Krasimirova Papucharova

Scientific supervisor: Prof. Dobrinka Chankova, PhD

By Order No. 868 of 13.03.2023 I have been appointed as a member of the scientific jury in the procedure for the defense of a dissertation thesis for the acquisition of PhD Educational and Scientific Degree, professional field 3.6. Law, PhD Programme "Criminal Procedure", by Georgia Krasimirova Papucharova, PhD student in the full-time form of study at the Department of Public Law at the Faculty of Law and History of South-West University "Neofit Rilski".

1. Brief biographical data about the PhD student

In 2017, Georgia Papucharova graduated from the South-West University "Neofit Rilski" with a degree in Law. Since 2018 she is a full-time PhD student at the Department of Public Law at the Faculty of Law and History of South-West University "Neofit Rilski", under the scientific supervision of Prof. Dobrinka Chankova, PhD.

Georgia Papucharova started her professional experience as a legal advisor at Korporex Finance Ltd. in Blagoevgrad (February 2018 - May 2021). She continues her professional development as a legal advisor at Olympus-U.V. Pltd., where she is actively involved in real estate purchase and sale processes (July 2021 - October 2021). Since October 2021 and currently she is a part of the Ingram Micro team, where she is responsible for communication with corporate clients and business partners, order processing and administration, and investigation and improvement of client claims. Parallel to this, since October 2023 and currently she also holds the position of Compliance Specialist for the EMEA region, working on corporate cases related to corruption, bribery, fraud, conflict of interest, etc.

2. Dissertation parameters

The dissertation, presented by PhD student Georgia Papucharova, has a total volume of 192 pages and consists of an introduction, five chapters, a conclusion, annexes and a reference to sources used, which includes 33 titles, of which 5 in Cyrillic, 28 in Latin, 15 Internet sources, 25 normative acts, 18 strategic acts, case law - 8 judgments of the Court of Justice of the EU, 1 case from the practice of the European Court of Human Rights and 4 judicial acts from the practice of Bulgarian courts. The footnotes are 159.

The European Investigation Order (EIO) is a relatively new law enforcement instrument in the European Union, introduced by Directive 2014/41/EU regarding the European Investigation Order in criminal matters, and aims to facilitate and unify the process of evidence gathering between Member States in criminal investigations. In the context of cross-border crime and the need for a rapid and efficient exchange of evidence, the topic of EIO is not only relevant but also strategically important for the promotion of mutual trust between national judicial authorities and the effective functioning of the European legal area.

The topic of the European Investigation Order (EIO) has been subject to scholarly discussion and academic analysis; however, in most instances, it has been addressed only partially and within the broader framework of studies concerning international cooperation in criminal matters. Comprehensive and in-depth legal research dedicated exclusively to the EIO remains limited, particularly within the Bulgarian legal context. This evidences a pressing need for a thorough examination that explores both the practical and legal challenges related to the issuance, execution, and judicial protection associated with the EIO. In this regard, the study conducted by Georgia Papucharova holds significant value, contributing meaningfully to the development of legal doctrine and the application of law in the field of cross-border criminal investigations within the European Union.

Chapter One explores the nature, historical evolution, institutional framework, and legal models of international cooperation in criminal matters. Central to the analysis is the examination of the European Investigation Order (EIO) as a contemporary instrument for cross-border evidentiary cooperation. Particular attention is given to the shift from the classical model of mutual legal assistance to the emerging mechanisms based on the principle of mutual recognition. The chapter reviews key legislative instruments, institutional mechanisms, and practical challenges inherent to this transition.

Chapter Two provides a comprehensive and analytical overview of Directive 2014/41/EU regarding the European Investigation Order in criminal matters. The author examines the nature, structure, and implementation of the EIO as a principal legal tool for cross-

border evidence gathering within the European Union. The study covers the evolution of the legal framework, the principles of mutual recognition and legality, the scope and limitations of the Directive, as well as the practical difficulties associated with its transposition and application. Furthermore, the institutional aspects are addressed, including the competences of issuing authorities and the EIO's compatibility with other international legal instruments.

Chapter Three of the dissertation constitutes a comparative analysis of the European Investigation Order (EIO) within the framework of other legal instruments governing cooperation in criminal matters among the Member States of the European Union. The primary objective is to clarify the scope of application, legal nature, procedural dimensions, and practical challenges arising in the use of the EIO as compared to other forms of legal cooperation, such as mutual legal assistance requests, the European Arrest Warrant, joint investigation teams, and instruments for the preservation and seizure of evidence. Despite the complexity of the subject matter, the author successfully balances legal intricacy with a synthesis of fundamental concepts. The respective sections are organized both chronologically and thematically, tracing the evolution of legal regulation and the interrelations between the different instruments.

Chapter Four of the dissertation presents not only the theoretical and normative aspects of the transposition regarding Directive 2014/41/EU on the European Investigation Order in criminal matters into Bulgarian legislation, but also highlights its concrete practical dimensions. This part of the study focuses primarily on the procedural stages related to the issuance of the European Investigation Order. The chapter further includes practical case examples, which enhance the argumentative strength and credibility of the analysis.

Chapter Five of the dissertation examines the results of the transposition of Directive 2014/41/EU regarding the European Investigation Order (EIO) in criminal matters into various national legal systems of EU Member States. The study identifies three principal approaches to the implementation of the EIO provisions: through the adoption of a dedicated legislative act (e.g. Bulgaria, Greece, Belgium), through integration into a general legal framework (e.g. Spain, Portugal, Austria), and through amendments to existing national codes of criminal procedure (e.g. Estonia). Detailed country profiles are presented for the implementation practices in Portugal, Finland, the Netherlands, and Romania.

The conclusion of the dissertation outlines the key findings derived from the conducted research on the European Investigation Order as a modern instrument of international cooperation in criminal matters.

3. Evaluation of the scientific and practical results and contributions of the dissertation

In terms of organization and content, the thesis offers a good proportionality, coherence and logic of the research. The author demonstrates a good command of the specific terminology, knowledge of the issues as theory and practical solutions, and shows good capacity to explore related case law.

The dissertation begins with a historical analysis of the development of international cooperation, with a particular emphasis on the transition from the classical model to contemporary legal instruments. The author skillfully highlights the theoretical and practical deficiencies of the classical model in light of the needs posed by modern cross-border criminality.

A notable contribution of the research is the detailed analysis of Directive 2014/41/EU regarding the European Investigation Order in criminal matters, through which the author demonstrates a thorough understanding of the subject matter. The exposition is distinguished by its depth and systematic approach. The text follows a logical and chronological sequence. The argumentation is legally sound, and the language employed is terminologically precise and academically robust. References are made to national legislation (including the Bulgarian Criminal Procedure Code and the Act on the European Investigation Order) as well as to the legislation of other Member States, which further enriches the analytical depth of the study.

I also positively assess the comparative analysis conducted by the PhD candidate in Chapter Three of the dissertation, which highlights the advantages of the European Investigation Order (EIO) over other examined mechanisms of legal cooperation. The introduction of a standardized form for issuing an EIO is identified as an advantage over the free-form requests used in traditional mutual legal assistance procedures, as it reduces administrative burdens and translation costs. The strict time limits for recognition and execution of an EIO are viewed as a guarantee for swifter and more efficient judicial cooperation in comparison to the often lengthy timelines of classical requests for mutual assistance. The clearly defined grounds for refusal under the EIO (Article 11 of the Directive) are considered an improvement over the vague, abstract, and frequently invoked refusal grounds associated with traditional instruments. The author explicitly states that the EIO represents “a new approach by the European legislator to addressing issues of legal assistance and is undoubtedly a step forward in resolving many of the problems encountered in the use of mutual legal assistance requests.”

Another notable contribution lies in the presentation of brief case studies integrated into the analysis, which effectively illustrate the practical applicability and challenges of the subject matter, thereby adding practical value to the research.

I also positively acknowledge the analysis conducted on the effectiveness of the transposition of Directive 2014/41/EU into national legislation, wherein the author identifies the practical advantages of employing the European Investigation Order (EIO) as a tool for cross-border criminal cooperation. The assessment is balanced – recognizing both the improvements and the challenges inherent in the application of the mechanism. Although the benefits of the EIO's electronic format are briefly mentioned, the author does not proceed to analyses whether Bulgaria effectively makes use of this format and what impact it has on the efficiency and speed of the process.

A significant contribution of the dissertation lies in the formulation of concrete measures and best practices aimed at overcoming the challenges that hinder the proper functioning of the European Investigation Order system. These measures are well-argued and derived from the comparative analysis of several national legislative frameworks, offering substantial value both to legal scholarship and to practical implementation. The author identifies specific deficiencies and proposes appropriate, well-reasoned solutions.

In conclusion, I consider that the results presented in the PhD research conducted by Georgia Papucharova possess both academic and practical significance.

The submitted author abstract comprises 28 pages and complies with the established formal requirements. It accurately reflects the core elements of the dissertation and provides a detailed overview of the theoretical and practical findings derived from the conducted research.

PhD candidate Georgia Papucharova has authored one publication in Cyrillic and two publications in Latin script related to the topic of the dissertation, each addressing different aspects of the subject matter. Additionally, the author has one further publication unrelated to the dissertation topic.

Through the submitted dissertation and the three publications addressing its thematic scope, PhD student Georgia Papucharova meets the minimum national requirements for the award of the educational and scientific degree of PhD.

4. Notes and recommendations regarding the thesis

Several remarks and recommendations can be made to the dissertation.

The author demonstrates a solid understanding of the subject matter; however, there is a notable reluctance to articulate a clearly defined personal position regarding the adequacy of

the existing legal framework or the necessity for reform in the area under discussion. This results in the impression of an objective description, rather than a critical and analytical perspective, which is generally expected in legal research of this nature. It is therefore recommended that the author express her own views more explicitly and confidently in relation to the legal challenges examined.

It is also worth noting that, in certain sections – such as Chapter Two – the exposition becomes excessively lengthy and overly detailed, which may hinder the reader's ability to follow and absorb the content. In this regard, it would be advisable to include summary sections at the end of each chapter that synthesize the key findings and outline the author's proposals for legislative improvement.

The dissertation is academically sound and demonstrates a high degree of depth; however, the introduction requires better structuring and enhancement with essential academic components. Such revisions would improve the academic value of the work and strengthen its argumentative coherence. The elements listed in the author abstract – namely, the object and subject of the research, its aim and objectives, methodology, approaches, and the research thesis – should also be integrated into the introductory chapter to clearly establish the scientific framework of the study.

The graphical elements used in the dissertation – tables and charts – contribute significantly to the applied academic value of the work. They possess evidential relevance, enrich the content, and provide a visual dimension to the analysis. In order to preserve their value, it is recommended that the author format all included tables and figures in accordance with commonly accepted academic standards, ensuring that they are appropriately titled, include proper source references, and, where feasible, are accompanied by a brief analytical commentary on the presented data.

In my view, the dissertation should be further refined to comply fully with the formal requirements applicable to academic legal research. The bibliography would benefit from the inclusion of additional sources and scholarly works specifically dedicated to the subject matter. The compilation of such a scientific study requires the use of a robust and diverse bibliographic foundation.

The observations and recommendations set out herein in no way detract from the positive assessment that the dissertation merits in terms of its quality, academic contribution, and relevance.

5. Conclusion

The presented dissertation on the topic: “European Investigation Order” authored by Georgia Papucharova meets all requirements under Art. 6, para. 3 of Law on the Development of the Academic Staff of the Republic of Bulgaria, contains scientific and scientific-applied results, representing a contribution to science, and shows that the PhD student has enhanced knowledge in the field of criminal-procedural sciences, as well as the ability to apply independent scientific research.

Considering all the above, I confidently give my **positive assessment** and recommend the esteemed scientific jury to award **Georgia Krasimirova Papucharova** the educational and scientific PhD degree in the PhD programme “Criminal Procedure”, Professional Field 3.6. Law, Field of Higher Education “Social, Economic and Legal Sciences”.

May 9, 2025

Blagoevgrad

Member of the scientific jury:

/Assoc. Prof. Nadezhda Krasteva, PhD/